

דברי הנפר

מילים: חיים קיין
שלכת בלב

הסתיו מלטף את
הרוח הקר,
הסתיו מזמר עם
הרוח השר;
וקולו של הירק - נדם
ומגיע צהוב לעולם.
ובגן אין העץ מלבלב,
ושלכת... שלכת
בלב...

גיליון מס 1919 * יד חשוון תשס"ה * 29 אוקטובר 2004

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

5.11	ג'וני פרנק אריק אלייב	31.10	סיון גלזר (נכד ברור)
6.11	ברוך כהן דניאל סער שחר ווינשטיין (נכדה אדלשטיין) גפן קולינס ארז פטישניק (בן מנזיגורסקי)	1.11	אבימלך הלוי
		2.11	ג'ורג' נאי כפיר בן-צבי
		4.11	ג'ין פינקוס

מזל - טוב !

ימי נישואין

26.10	שלומית והרי ליפשיץ מיקי ויהודה עדר (* זוג מהשבוע שעבר, סליחה שהשמטנו)
5.11	דליה ואודי וגנר חנה וריצ'רד איסטון
6.11	מיה ואיל כ"ץ

נזכור

גב' נחמה ברנשטיין	14.11.84	בחשון תשמ"ה	יט
נוח שיין	24.11.89	בחשון תש"ן	כו

פירורים

על קוצו של יוד – הכתבה שהתפרסמה בשבוע שעבר על "מעלליו" של **יניב גליק** הביאה את **בת-אל** לשאול אותנו: "מי זה?" הסברנו לה **שיניב גליק** הוא הבן של **פיל גליק** וזה לא **יניב גלוק** שהוא הבן של **פול גלוק**... (אתה הבנת את זה ברוך???)

על חשבון הברון – למי מאיתנו אין את החלום לצאת לבלות ושמישהו אחר ישלם – כלומר על חשבון הברון... ובכן השבוע זה קרה לנו, ותתפלאו גם אתם יכולים, ולא סתם ברון אלא על חשבון הברון **רוטשילד** בכבודו ובעצמו. ובכן השבוע נסענו לגני רמת הנדיב בזיכרון יעקב, שם נמצאת אחוזת הקבר של הברון **בנימין דה רוטשילד**. המקום מטופח מאוד הגנים מקסימים, חניה מסודרת, שירותים נקיים ומצוחצחים, אזור מוסדר לפיקניקים, והרבה סדרנים ופקחים אדיבים שדואגים להנעים את זמנם של המבקרים. כל זה לא תאמינו בישראל 2004 בלי עלות של אגורה אחת. מי שמגיע למקום כדאי שלא יחמיץ גם את "גינת הריחות" בה שתולים בסדר מופתי הרבה צמחי תבלין, השלטים המסבירים על הצמחים כתובים גם בכתב ברייל, כך שגם עיוורים יכולים ליהנות מהגן הקסום. שווה בהחלט ביקור.

העיקר הבריאות – במהלך השבוע לרגע מביך אחד, כבר חששתי לעצמי שיש לי משהו משותף עם האסיר במוקטעה... היה זה לאחר שהתפרסם שהרופאים המצרים שבחנו את האסיר (האם זה רק צירוף מקרים שבהיפוך אותיות של המילה אסיר מקבלים "ראיס"???) איבחנו אצלו אבנים בכיס המרה, צרה שלצערי גם אנוכי סובל ממנה. יממה לאחר מכן נרגעתי, כי רופאים אחרים קבעו שזו רק שפעת. חייכתי לעצמי כי נזכרתי בבדיחה המספרת על שני חברים שהגיעו מתפוצת פולניה (לא עלינו...) ונפגשו לאחר זמן שלא ראו אחד את השני. כאשר ראה אחד החברים את חברו כשעל פניו זיפי זקן אבלות, שאל לפשר הדבר, ענה לו החבר: אשתי ז"ל נפטרה לא מזמן. מה היה לה? שאל החבר? שפעת, השיב השני. "נו טוב", אמר החבר "שפעת זה כלום" והמשיך בדרכו...

כשצמים לא יורים – קשה שלא לשים לב לשקט שהשתרר לאחרונה מכיוון הכפר השכן. מכיוון שאין לחשוד או לקוות שהדבר קרה בגלל פעילות המשטרה, כנראה שיש לייחס את "הפסקת האש" הנוכחית לימי צום הרמדאן. נקוה שבני דודינו אכן צמים ומתייסרים ולא מנצלים את הזמן למילוי המחסנים והמחסניות...

החלמה מהירה – רק בריאות והחלמה מהירה ל**טוטסי** ולכל המשפחה. מקוים ומחכים לראותך במהרה, בצד הדלפק הנותן עזרה לחולים ולא בצד הנזקק בעצמו.

העיקר הבריאות – המציאות החדשה בה אנו ניצבים, כאשר אין רופא כונן או אחות תורנית, אינה מלבבת כלל ועיקר, והגיע הזמן לתת את הדעת על מכלול סל הבריאות אותו אנו מקבלים. אנו זכאים בהתאם למסגרת עליה החלטנו כאשר עברנו למודל רשת ביטחון. אי אפשר להסתתר כל פעם מאחורי הטיעון: "ככה גם נוהגים מי שאינו מתגורר בקיבוץ... להזכירכם אלו שאינם חברי הקיבוץ, גם אינם נושאים בנטל המיסוי הכבד המוטל עלינו. אי אפשר להחזיק את המקל בשני קצותיו כל הזמן.

העיקר הבריאות 2 – ניתן לקבל חיסונים כנגד מחלת השפעת במרפאה. חשוב מאוד וכדאי מאוד בעיקר למי שבקבוצת הסיכון. אצלינו בניגוד למה שקורה בארה"ב יש מלאי מספיק של חיסונים. רק שנהיה בריאים.

מודל אירגוני – ביום שישי הקרוב נלך לקלפי להצביע בעד המבנה האירגוני המועדף עלינו. נכון שההצבעה היא פחות דרמטית במובנים רבים מזו הנדונה ברגעי כתיבת שורות אלה ממש, במליאת הכנסת. נקוה שההחלטה תתקבל באופן יותר דמוקרטי, מזו המקבילה לה במישור הלאומי. את דעתי האישית מה צריך להצביע, כתבתי כבר בעבר. גם השארת המצב על כנו, אינו מצב רצוי לדעתי, ולכן חשוב ביותר שכמה שיותר חברים יצביעו ויביעו בכך את דעתם ורצונם.

שיוך דירות – בשבת האחרונה התקיים מפגש ראשוני ביוזמת בנים שעזבו, על החוברת והתקנון המוצעים בנושא "שיוך דירות". הבנים התארגנו והכינו חוברת ובה הסתייגויותיהם מהצעת הצוות המקומי, הצעות שלהם והסברים להצעות ולהסתייגויות אלה. השתתפו לא מעט בנים מבחוץ. לא אחת התלהטו הרוחות, והויכוחים עלו לטונים גבוהים. אין ספק שטרם נאמרה המילה האחרונה. ההתארגנות החיצונית חייבת לעורר גם את הדין הפנימי וקוראת למעורבות יותר גדולה של ציבור יותר רחב, עד להגעה למודל האופטימלי לטובת כל הנוגעים בדבר.

לארוז לך או אתה אוכל כאן – מפעלון האריזות של **שלומי זולטי** האורז ומייצר מוצרים שונים עבור חברת "אנליט" עובד במלוא המרץ, כדי להספיק את הביקושים בעונה הבוערת. לטובת המאמץ והצוות הקבוע מלבד **שלומי ואביבה גולדברג** נרתמו גם **ליטל עמר**, **עמית חייט**, **אנדי בולדווין**, ועוד היד נטויה. העיקר הבריאות, כבר אמרנו???

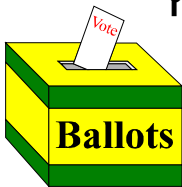
אחרי החגים – אין מה לעשות, גם הזמן הזה מגיע. התלתונים עברו לעבודה במתכונת חורף. הסדרי הלימוד החדשים (5 ימי לימוד בשבוע) גם משפיעים ומקצרים את שבוע הפעילות בתלתונים וחבל.

צו גיוס – הורי מחזור כיתות יא' ב"עמק החולה, זכו השבוע להתוודאות למה שהרבה מאיתנו מנסים להדחיק. הגוזלים מתבגרים ומועד צו הגיוס הראשון בפתח.

הייתה הרצאה מאלפת ומרגשת בייחוד למי שעומד בפני ההתרחשות הזו בפעם הראשונה. יצאנו יותר חכמים אבל לא פחות מודאגים... גם הנערים עצמם זכו להרצאה והסברים דומים מוקדם יותר בבית הספר. מה שברור הוא שיותר קל ופשוט להשתמש, מאשר לעשות שירות רציני ומשמעותי וכעת הכדור נמצא בידי בני הנוער. שיהיה בהצלחה.

ריאלטי T.V. – בסוף השבוע האחרון התקיים בראש פינה פסטיבל / כינוס הטלוויזיה השנתי. כל המי ומי בענף הסתובב באזור, ולמי שאוהב להתחכך ב"סלבס" יכול היה לעשות זאת חופשי חופשי. האמת על גבי המסך הם נראים הרבה יותר טוב...

גליל עליון עולה עולה – הפועל גליל עליון, או בשמה החדש הפועל גליל עליון/גולן פתחה את עונת הכדורסל ברגל שמאל ולחובתה רשומים כבר שני הפסדים. כנראה שהתעסקו יותר בכל עניין **עודד קטש** – כן יאמן ולא יאמן במקום להתכונן. נקווה להמשך יותר מעודד... איפה הזמנים שגם מכפר הנשיא היו יוצאים עשרות אוהדים כדי לעודד את הקבוצה במשחקים. היום אין אפילו מניין... בכל זאת מילה טובה לאוהדים השרופים **עומר נוי ואביב רוזנקרנץ** הנמנים על ה"קומץ" המסור והנאמן שנוסע גם למשחקי חוץ.

זה הכל לבינתיים. שיעבור לכם הכל ממול. שבת שלום

מכל חמולת רוזנקרנץ – אבי, דורית, אביב, גליל, בת-אל, גולן, ליהי, כרמל

מורנו מנט

פעם בחודש היינו נוסעים לבית אמא. היינו מתארגנים במהירות, זורקים את הציוד על הטנדר החבוט ויוצאים לדרך הארוכה. הטנדר היה מזיע ומתנשף במישור, הלחות הייתה הורגת אותו ומהגניחות שלו הבנו כמה הוא סובל. אך הפלא ופלא דווקא כאשר היה מטפס בהר היה מזנק קדימה ועוקף בהתלהבות את המכוניות החדישות. הוא ידע כנראה שמצפים לו יומיים של מנוחה.

בית אמא היה נטוע בקצה הכפר מול חורשה של אורן וברוש. פעם היה שם תווה ובוהו בחושך, תלמים עמוקים של טרקטור ושאריות של שדה חיטה. לפני שלושים ושתיים שנים עברנו לשם, בית דחוי בקצה השורה שהיה נושם את הריח הרע מאחוריו של המפעל. את הרכוש המועט שהיה לנו בביתנו הקודם העברנו על חמור ועגלה שקיבלנו בהשאלה ממשק הילדים.

היה זה חמור עצל, מושך את העגלה בקושי ובעליות היה מפליץ. תוך שעה קלה העברנו את כל עולמנו, מיטה וספה וארון מקולקל. מיד נרתמנו להפריח את השממה. שתילים זעירים של עץ צפצפה וברוש זקוף נטמנו באדמה. ירדנו על ברכינו ונעצנו את שרכי הדשא הארוכים בעפר. השקינו והתפללנו לטוב.
לאט לאט, יום ועוד יום ומים הרבה, גבהו השתילים וזקפו את ראשם למרומים ותוצא הארץ דשא ועץ עושה פרי וראינו כי טוב.

עברו הימים וקמה לה החורשה והסתירה את האחוריים. באו הציפורים בעץ והצרצרים לעליית הגג. שלח הבית מדרכות אל חדר האוכל ולכל מקום שצריך היה להגיע. לא היה חסר לנו כלום, היינו מאושרים.

הלכנו לצבא וחזרנו בשלום והלכנו שוב לאיזה מקום וחזרנו והבית עמד על מקומו. כאן הופיע סדק ושם הטיח נפל, אבל למי אכפת.

בערב ישבתי במרפסת עם אמא. העננים היו יורדים לנוח על האדמה ומרחוק נשמעו קולות של ילדים מבתים לא נראים. אמא ישבה נינוחה רחוצה ומסורקת. ידעתי שהיא הגיעה אל הנחלה, מצאה את מקומה. לא דיברנו כלל, היינו מקשיבים לחושך שסגר מסביב, לקולות התנים בפרדס ולמטוס הממריא. חיים חדשים נולדו כאן ובטחון.

גם כשנסעתי ידעתי שלא משאיר אותה לבד. אמרתי לה שיש על מי לסמוך, שאנשים כאן שונים. באנו ממקום אחר אוכל יושביו ואילו כאן האנשים מסבירי פנים, מתכוונים באמת כאשר אומרים שלום. ככה האמנתי, ככה קיוויתי.

לימים בצער רב מכרנו את הבית. בכסף קניתי טנדר חדש 4 על 4 ואפילו הספיק הכסף לטנק דלק נוסף, אבל לא היה כבר לאן לנסוע.....

רונן ירון.

הפינה האנגלית

A well-known speaker started off his seminar by holding up a \$20.00 bill. In the room of 200, he asked,

"Who would like this \$20 bill?" Hands started going up. He said, "I am going to give this \$20 to one of you but first, let me do this.

He proceeded to crumple up the \$20 dollar bill.

He then asked, "Who still wants it?"

Still the hands were up in the air.

Well, he replied, "What if I do this?"

And he dropped it on the ground and started to grind it into the floor with his shoe.

He picked it up, now crumpled and dirty. "Now, who still wants it?"

Still the hands went into the air. My friends, we have all learned a very valuable lesson.

No matter what I did to the money, you still wanted it because it did not decrease in value.

It was still worth \$20. Many times in our lives, we are dropped, crumpled, and ground into the dirt by the decisions we make and the circumstances that come our way. We feel as though we are worthless. But no matter what has happened or what will happen, you will never lose your value.

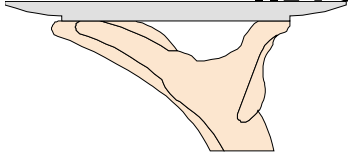
Dirty or clean, crumpled or finely creased, you are still priceless to those who DO LOVE you. The worth of our lives comes not in what we do or who we know, but by WHO WE ARE.

You are special- Don't EVER forget it."

Count your blessings,
not your problems.

And remember: amateurs built the ark ... professionals
built the Titanic

וכאן כמובן גם הפינה העברית שלנו.

כוס חלב

יום אחד, ילד עני שנהג למכור סחורה מדלת לדלת כדי לממן את לימודיו בבית הספר, גילה כי חסר לו רק מטבע אחד קטן של 10 אגורות, והוא היה רעב.

הוא החליט לבקש ארוחה בבית הבא, אולם דעתו נתבלבלה עליו כאשר אישה צעירה ונאה פתחה את הדלת.

במקום לבקש ארוחה הוא ביקש לשתות מים. היא חשבה לעצמה שהוא נראה רעב, ולכן הביאה לו כוס חלב גדולה. הוא שתה באיטיות ואז שאל: "כמה אני חייב לך?"

היא ענתה: "אתה לא חייב לי דבר. אמא למדה אותנו שלא לקבל תשלום תמורת חסד."

הוא ענה: "אם כך, אני מודה לך מעומק לבי."

כאשר הווארד קלי עזב את הבית, לא רק שהוא חש חזק יותר מבחינה פיסית, אלא גם אמונתו באלוהים ובאדם התחזקה.

שנים רבות לאחר מכן, אותה אישה צעירה חלתה באופן אנוש. הרופאים המקומיים היו מתוסכלים. לבסוף, הם שלחו אותה לעיר הגדולה, שם ביקשו ממומחים לחוות דעה על מחלתה הנדירה.

ד"ר הווארד קלי נקרא לחדר המומחים. כאשר הוא שמע מאיזו עיר היא הגיעה, אור משונה נדלק בעיניו.

הוא קם מייד והלך אל חדרה בבית החולים.

הוא הלך לראות אותה כשהוא לבוש בחליפת הרופאים שלו, וזיהה אותה מייד.

הוא חזר לחדר המומחים כאשר הוא נחוש לעשות כמיטב יכולתו להציל את חייה. מאותו יום והלאה, הוא ייחס תשומת לב מיוחדת למקרה שלה.

לאחר מאבק ממושך, הם ניצחו במאבק.

ד"ר קלי ביקש מהמשרד להעביר אליו את החשבון הסופי לצורך אישור. הוא הסתכל בו, רשם משהו בצד, והחשבון נשלח אל החדר שלה. היא חששה לפתוח אותו, משום שהייתה בטוחה שהיא תיאלץ לשלם אותו עד סוף חייה.

בסופו של דבר היא הסתכלה, ומשהו משך את תשומת ליבה בצד החשבון. היא קראה את המילים הללו: "שולם במלואו באמצעות כוס חלב אחת. על החתום, ד"ר הווארד קלי."

דמעות של שמחה זלגו מעיניה, וליבה השמח התפלל ואמר: "תודה לך, אלוהים, שאהבתך התפשטה בליבותיהם ובידיהם של האנשים."

ישנו פתגם שאומר: "שלח לחמך על פני המים." המעשה הטוב שאתה עושה היום, עשוי להועיל לך או למישהו שאתה אוהב בזמן הכי פחות צפוי. אם לא זכית לקבל את גמולך על המעשה הטוב שעשית, לפחות הפכת את העולם למקום טוב. האם אין זו משמעות החיים כולם?

הדבר הכי קשה ללמוד בחיים הוא איזה גשר לעבור ואיזה גשר לשרוף.

מעבדות לחירות ובעיקר עבודה בעיניים

יש לי הרגשה שהפכתי להיות הבכין של הקהילה. זאת הרגשה מאד לא נוחה. האלטרנטיבה היא לוותר, לחזור לתלם, ולדאוג רק לעצמך. זה הרבה יותר פופולארי, אבל לא אחראי כשאתה חלק מקהילה. קהילה שלמרות השינויים שמזעזעים אותה עדיין שואפת להקשיב לחבריה, לתקן, ולשפר בכל נושא ונושא. במיוחד בתקופה זאת, שבה אנו דנים בנושאים כל כך מהותיים כגון שינוי אירגוני. חיוני להפנות את תשומת לב הציבור לנושאים פחות סקסיים, אך גם חשובים ביותר. החלטתי לא לוותר, ולהמשיך להילחם בעד נושאים שלדעתי הטיפול בהם לא רק שאיננו מקצועי (בלשון המעטה) אלא גובל בזלזול באינטליגנציה שלנו כצרכנים:

(1) טיפול והפקת לקחים בביטחון הקהילה.

(2) טיפול והפקת לקחים על התמורה שאנו מקבלים בעד שירותים או מוצרים בעדם שילמנו (במסגרת הקהילה) ביד רחבה.

פסח 2004

לאחר האירוע המביש שעבר על משתתפי הסדר, ולמרות לחצים ממספר חברים לפוצץ את הסיפור "כי נמאס", החלטתי לטפל בנושא בעדינות ורגישות יתר. לאחר מספר התכתבויות עם קובי שחשף בפני לראשונה את כישרונו בפילפול המילולי על חשבון הביצועים בשטח, נוכחתי שלא אוכל לקדם את הטיפול בנושא כמו שמקובל בכל ארגון אחר. לבסוף התקיימה שיחה שבה סוכם על מספר פעולות, על מנת לפצות לפחות את המתנדבים של אותו ערב (ולא את כלל הסועדים). ובנוסף קיום דיון עם כל הגורמים על מנת שנפיק לקחים ומקרה כזה לא יחזור על עצמו. לקחתי על עצמי לצ'פר (במסגרת התקציב המצומצם) את אותם ילדים שהתנדבו, ועבדו במקום לשבת וליהנות בחג, וזה נעשה. אולם בנושא הפקת הלקחים, קובי הפליא להפתיע מנגד וסיגנן עוד אחד ממכתביו, שבו הוא החליט לקיים את הפגישה בצמוד לפסח 2005 בנוסח של "לא מתכוון להתעסק במה שהיה, כל מה שמעניין אותי זה שיהיה לנו פסח שמח".

כל הסיפור בטח נשמע מעייף ומבלבל. אמנם כך הוא. הרי זאת בדיוק המטרה של קובי וגם אותי הצליח לבלבל. רק שאני לא מוותר, כי איכפת לי מאותם חברים ששילמו בעד ההפקה, הזמינו אורחים, רצו להשתתף בסדר פסח של הקהילה אך יצאו ריקם. היום כשחלפה חצי שנה מהסדר, אף אחד לא זוכר בדיוק מה היה, ובעוד חצי שנה לאף אחד כבר לא יהיה איכפת.....עד שניפול שוב לאותה מלכודת של התייחסות בינונית ומטה לקהל הצרכנים שהוא תמיד.....אנחנו.

זה לא מקובל ובכל חברה אחרת מי שאחראי למחדל צריך לתלות את המפתחות וללכת הביתה אם איננו מסוגל לנהל את פיקודיו/או לקחת אחריות. ואצלנו המוטו כנראה הוא "Don't rock the boat-they mean well".

שמירה

הופתעתי לטובה ממספר החברים שפנו אלי בעקבות הכתבה להביע את תמיכתם בנושא הביטחון האישי של השומרים ובהתייחסות של האחראים לטיפול בשינויים הדרושים, בעקבות ההתקפה על אבי. למרות זאת שוב מצליח קובי לתת פאן אישי לנושא במקום לזהות את הבעיה העקרונית (חוסר הביטחון האישי של שומר אחד!) ולטפל בעניין ברמה הקהילתית. משום מה מנהל הקהילה איננו רואה לנכון לזמן אותי ואת כל מי שהנושא קרוב לליבו, או אחראי לטיפול בתחום, לדיון על דרכים לשפר את ביטחון השומרים מחד, וכמובן את חברי כפר הנשיא בשנתם מאידך. והנה לכם הדרך שבה בחר קובי להודיע על פיתרון בעקבות ישיבה שקיים עם טוני (לדבריו):

"לכבוד: רפי פרנק

הנידון: בקשתך לשמור אם (אני משער שזה אמור היה להיות "עם") עוד אדם
אין לנו (מי זה לנו?) התנגדות שתשמור ביחד. ברור לכם שמדובר על פעמיים, פעם אחד בתור של רפי, ופעם אחד בתור של ג'קי. לפי מה שצויין במכתב של רפי (לעולם לא ביקשתי לשמור עם ג'קי.....לא סובל אותו)

לכן תאריכי השמירה
תור של ג'ק"י – יום ו' 19/11
תור של רפי – יום שבת 27/11

בברכה

קובי"

** ההערות בסוגריים הם שלי

כשהעליתי את הנושא לא עלה בראשי לרגע שזה נושא אישי, אלא עניין שנוגע לכלל החברה ובכך אולי חטאתי שלא דרשתי דיון בהנהלת הקהילה (לטירון כמוני יש עוד הרבה מה ללמוד). אך תגובות החברים חיזקו בי את התחושה שאכן יש לטפל בנושא ברמת הקהילה.

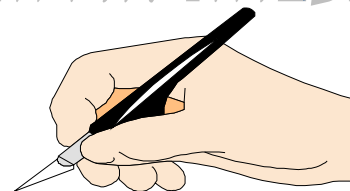
אוף, עייפתי גם אני משימוש כל כך מבוזבז של האנרגיות שלי על מנת שמכונת השחיקה המילולית של קובי לא תדרוס גם אותי.
אשמח לקבל את תגובתכם בכל אחד מהנושאים ולדעת אם יש בכלל עניין לחברי כפר הנשיא:
1. שהנושאים יעלו לדיון
2. שיטופלו באופן מקצועי וענייני.

לסיום, חשוב לי להבהיר שמכתב זה איננו מהווה מלחמה אישית כנגד קובי, אלא מציג את הסתייגותי מסגנון הניהול והביצוע של מנהל הקהילה. מאותה סיבה החלטתי לא להיגרר לסגנון כתיבה מאופק, אלא לפרוש את תסכוליי כפי שהם ולתת לכם להגיב בהתאם.

שבת שלום בטוח לכולנו

רפי פרנק

מעבדות לחירות ובעיקר טרחנות לשמה

דבר המכתב ותוכנו הובאו לידיעתי ביום ג' בערב 20.00 וכמנהג העורכת נתבקשתי להגיב. בתחילה חשבתי לעזוב ולתת לדברי ההשמצה הנכתבים כאן

לחלוף. לבסוף החלטתי להגיב למרות לחץ הזמנים הכפוי, "או הערב או בשבוע הבא." שכן יש גבול לעזות המצח.

פסח 2004

אכן כזכור היתה תקלה חמורה בתיפעול ליל הסדר האחרון. הדבר הובא בפני ע"י רפי ואחרים. לצערי, היו ביטויים נוספים ולא מכובדים המתיחסים לניהול החג, ובעיקר לא עסקו בעצם העניין. אכן כפי שכותב רפי סיכמנו על מספר מהלכים כפיצוי וכהוקרה לאלו שנתנו יד בהתנדבות באותו ערב. המחלוקת עליה יוצא קיצפו של רפי עוסקת בשאלה מתי יש לכנס את המעורבים כדי להבטיח שלא ישנה מקרה כזה שוב, האם עתה, כחצי שנה טרם החג או לפי הבנתי כחודש לפני החג? היות שהנושא באחריותי (גם רפי טוען כך) גרסתי שיש לכנס את המעורבים כחודש לפני חג הפסח על מנת להערך כראוי. אין לי שום עניין לזמן חגיגה תיקשורתית נוספת ובעיקר לא אפקטיבית לעניין עצמו.

שמירת חברים

בסוגיה זו הפליא אותי רפי במיוחד. הכיצד לא פנית אלי עד כה בסוגית השמירה בזוג או יחיד, וזאת שמונה חודשים מאז מקרה הפגיעה באבי? אכן התיחסנו לבקשתו של רפי כאל בקשה אישית. בהתיעצות עם אנשי הביטחון טוני ונורמן סוכם לכבד את בקשתו, אליה הצטרף חבר נוסף, ולאפשר להם לשמור בזוג.

אני מזכיר לכולנו, שאחרי אירוע הפגיעה באבי, ולזמן ממושך כ – שלושה חודשים תוגברה השמירה לשני שומרים במשמרת, זאת עד ששופרו אמצעי ביטחון, ובעיקר הותקן לחצן מצוקה. דווח באופן שוטף ורצוף לכלל החברים ולהנהלת הקהילה על כל האמצעים שלאט לאט בקצב עבודה של המדינה, אנחנו מצליחים להשיג כדי לשפר את הביטחון ביישוב, ובעיקר את הרגשת הביטחון שניזוקה קשה. כיום פועל כפתור המצוקה, השער הוזז למקומו הנכון, שופרה הגדר, והותקנה תאורה במקומות חשוכים ועוד ועוד. רפי, כדאי שתדע שלכך מוקדשים מאמצים רבים, זמן רב, פגישות אין ספור, ולעיתים זה עיסוק סזיפי ולכן מתסכל. אבל בכך חייבים לעסוק כי זה העניין עצמו!

ולבסוף, אומר כי סוגיית חג הפסח קיבלה להבנתי את תשומת הלב הראויה,
וכמובטח עוד תקבל לקראת החג.
נושא הביטחון מקבל מזה שמונה חודשים תשומת לב רבה ובעיקבותיה עשייה
אפקטיבית.
אכן גם מקצועי וגם עינייני!

את הסיומת שתאמה להפליא לסיומת של רפי אני אחסוך הפעם...
ואכן שתהיה שבת מנוחה לכולנו.

קובי לם